

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214010678
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7214010678.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Blažovskej a prísediacich Ireny Herichovej a Richarda Rosivala v trestnej veci obžalovaných U. V. a N. K. pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 6. marca 2020 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

U. V., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., Y. XX, toho času bytom H. X, L., XXXX X., U., a

N. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., R. X,

sú vinní, že

obžalovaní U. V. a N. K.

1/ v Košiciach v čase okolo 20.30 hod. dňa 13.03.2011 v parku za obytným domom na ul. L. č. XX po prechádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s toho času už odsúdeným ml. T. H., nar. XX.XX.XXXX, lúpežne prepadli E. H., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že U. V., ktorý išiel spoločne s E. H., zapískal, a nato spoza domu vyšli obžalovaný N. K. a toho času už odsúdený ml. T. H., ktorí mali na hlavách kukly, poškodený začal pred nimi utekať, pričom ho dobehli pri rohu garáže, zhodili ho na zem a začali ho kopať do nôh, jeden z nich ho udrel päťou do temennej časti hlavy a požadovali od neho peniaze a keď začal kričať o pomoc, tak ho jeden z páchatelov udrel do nosa a následne utiekli preč, pričom mu nespôsobili žiadnu škodu a ani mu nespôsobili také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekársku pomoc,

obžalovaný U. V.

2/ v Košiciach v popoludňajších hodinách dňa 06.06.2012 neoprávnene pre vlastnú potrebu prechovával sušený rastlinný materiál rodu konope v množstve predstavujúcom od 19 do 34 obvyklých jednorázových dávok s priemernou koncentráciou 16,4 % hmotnostných THC, ktorý v čase o 18.50 hod. dňa 06.06.2012 za barom „Wigvam“ na ul. Pražskej v priesvitnom plastovom igelitovom vrecúšku spolu s 1 ks digitálnou váhou striebornej farby s nápisom „ PLATINUM “ dobrovoľne vydal príslušníkom polície,

teda

obžalovaní U. V. a N. K. v bode 1/ rozsudku

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

obžalovaný U. V. v bode 2/ rozsudku

neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

tým spáchali

obžalovaní U. V. a N. K. v bode 1/ rozsudku

zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný U. V. v bode 2/ rozsudku

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a odsudzujú

Obžalovaný U. V.

Podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) roky a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodenému E. H., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom V., W. XXX/X, to všetko v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia.

Obžalovaný N. K.

Podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. ods. 2, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodenému E. H., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom V., W. XXX/X v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 10Tk 1/2015 zo dňa 12.04.2019 (právoplatný dňa 17.07.2019), ktorým bol obžalovanému za zločin podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov a v nadväznosti na uvedené aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 95/2015 zo dňa 09.12.2015, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na výroky o trestoch nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaných U. V. a N. K. sa pred tunajším súdom vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1Pv 237/11/8803 zo dňa 30.05.2014, podľa ktorej sa obžalovaní mali dopustiť v bode 1/ zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona takým spôsobom, že v Košiciach v čase okolo 20.30 hod. dňa 13.03.2011 v parku za obytným domom na ul. L. č. XX po prechádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s ml. T. H., nar. XX.XX.XXXX, lúpežne prepadli E. H., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že U. V., ktorý išiel spoločne s E. H., zapískal a nato spoza domu vyšli obžalovaný N. K. a ml. T. H., ktorí mali na hlavách kukly a poškodený začal pred nimi utekať, pričom ho dobehli pri rohu garáže, zhodili ho na zem a začali ho kopať do nôh, pričom jeden z nich ho udrel pästou do temennej časti hlavy a požadovali od neho peniaze a keď začal kričať o pomoc, tak ho jeden z páchatelov udrel do nosa a následne utiekli preč, pričom mu nespôsobili žiadnu škodu a ani mu nespôsobili také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekársku pomoc, a obžalovaný U. V. v bode 2/ zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ trestného zákona takým spôsobom, ako je to popísané aj v bode 2/ výroku tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodeného a svedkov, prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného U. V. z prípravného konania, znaleckého posudku a listín.

Obžalovaný U. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku v bode 1/ obžaloby, vo vzťahu ku skutku v bode 2/ obžaloby neurobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, uviedol len, že ľutuje svoje konanie. Ku skutku v bode 1/ na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného E. H. nepoznal keď sa s ním cez telefón dohodol, že mu predá mobilný telefón. Nikdy predtým ho nevidel, nemal o ňom žiadne informácie, netušil kde býva a dokonca nevedel ani jeho priezvisko. O tom, že poškodený chce kúpiť mobil sa dozvedel od M. V., od ktorého buď získal telefónne číslo na poškodeného, alebo poškodenému dal V. jeho telefónne číslo. Telefonicky si dohodli termín stretnutia, o ktorom informoval kamarátov M. V., M. U., T. H. i N. K.. Nepamätá, či im povedal o jeho ponuke predaja mobilu, ale určite im povedal, že toho chlapca potrebuje vystrašiť, pravdepodobne kvôli nejakému dievčaťu. S N. K. a T. H. sa dohodli, že to urobia tak, že keď on a poškodený pôjdu cez park, K. a H. na poškodeného „vybehnú“, vystrašia ho, buchnú alebo niečo podobné. S poškodeným sa stretol v mieste jeho bydliska pred bránou do vchodu. Poškodený mu o sebe nič nepovedal, pôsobil nervózne. Nevedel koľko má rokov, ale bol vyšší od neho a vnímal ho ako vekovo seberovného, pričom on mal na 19-ty rok. Určite ho nevnímal ako mladšieho chlapca a nehodnotil by ho ako dieťa. Pamätá, že okolo nich prešla matka poškodeného, ktorej sa pozdravil. Žiaden mobilný telefón na predaj so sebou nemal, ale poškodenému povedal, že ho má v aute na parkovisku. V tom čase používal mobil K610 červenej farby, teda úplne iný o kúpu akého mal poškodený záujem. Nevedel, či poškodený má pri sebe peniaze na kúpu mobilu a nepamätá si, či sa s poškodeným cestou od jeho bloku cez park o niečom rozprávali. Prešli 20 až 30 metrov, keď na poškodeného vybehli H. a K.. On z miesta ušiel a už len počul, že poškodený niečo kričal. V priebehu vyšetrovania počul, že K. a H. mali na hlavách kukly, čo nemôže potvrdiť, lebo boli skrytí za krímkami a keď na poškodeného vybehli mal pocit, že na hlavách mali kapucne, viac nevidel, lebo z miesta ušiel. Keď v prípravnom konaní vypovedal, že H. mu povedal, že majú s K. kukly a buď on alebo K. že by poškodeného mohli okradnúť a že keď s ním pôjde vybehnú na nich, aj on dostane jednu a keď poškodenému zoberú peniaze utečú a že keď sa dal aj poškodený na útek menovaní ho dostihli, zvalili na zem, zostali s ním nejaký čas a keď jeho dobehli pri obchodnom centre na ulici L. K. mu povedal, že peniaze nemajú, lebo poškodený nemal vo vrecku nič, tak bolo to preto, lebo na kriminálke na neho robili nátlak, určite je v zápisnici o jeho výsluchu veľa „somarín“, nevie, či si zápisnicu po jej spísaní prečítal a nepamätá, či ju vôbec podpísal. Keď vypovedal, že poškodený sa ho asi bál, lebo je od neho mladší, v zápisnici je to pravdepodobne zle sformulované, nakoľko poškodeného nepoznal, v čase stretnutia nevedel koľko mal rokov, mal pocit, že je v jeho veku, dokonca starší od neho, pričom dátum jeho narodenia sa dozvedel až z uznesenia o vznesení obvinenia, teda predtým ako vypovedal pred vyšetrovateľom.

Obžalovaný využil svojho zákonného práva a ku skutku v bode 2/ na hlavnom pojednávaní nevypovedal, preto bola prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, do ktorej dňa 01.08.2012 uviedol, že dňa 05.06.2012 šiel do mesta za účelom zakúpenia marihuany pre vlastnú potrebu. Keď prechádzal okolo Starej sladovne zacítil zápach marihuany. Boli tam traja chlapci, všetci vo veku okolo 25 rokov a toho, ktorý mal dredy sa opýtal, či mu nemôže predať marihuanu. Povedal mu, že nemá a ukázal na svojho kamaráta, ktorý bol vysoký približne 180 cm, mal hnedé kučeravé vlasy a

šiltovku na hlave. Tento mu povedal, že ak zoberie viac ako 2 gramy tak mu dá jeden gram za 10,00 €. Šli do podchodu, pred barom Letom Svetom položil svoju digitálnu váhu na zem, ten chlapec mu z igelitového sáčka odsypal 4 gramy marihuany, zaplatil mu 40,00 € a odišiel. Doma si zmotal cigaretu a vyfajčil ju. Dňa 06.06.2012 ho cestou do OC Galéria zastavila hliadka polície s tým, či má pri sebe nejaké omamné a psychotropné látky. Vydal im igelitový sáčok s marihuanou a digitálnu váhu. Marihuanu si pre vlastnú potrebu kupuje na ulici od náhodných predajcov. Veľmi ho mrzí čo robil, viackrát sa to nezopakuje. Obžalovaný k svojej osobe uviedol, že od roku 2018 žije vo Švajčiarsku, kde po celý čas pracuje v kuchyni reštaurácie Burger King. Poberá minimálnu mzdu 3.000 frankov mesačne a aj keď iné príjmy nemá, zvládne uhrádzať nájom za prenajatý dom, ako aj všetky svoje osobné potreby. Je slobodný a bezdetný. Trvalý pobyt má vedený na Y. XX v Košiciach, kde býval so svojimi rodičmi a mladším bratom. Na dohodu o vykonaní práce pracoval predtým v rôznych supermarketoch, istý čas aj v Anglicku. V čase kedy došlo ku skutkom študoval na Obchodnej akadémii v Košiciach, popri štúdiu od svojich 15. rokov brigádoval, z čoho mal príjem 500,00 Sk až 1.000,00 Sk mesačne. Aj keď si v tom období zafajčil marihuanu, necítil sa byť závislý a toto svoje konanie preberal len so psychologičkou. Je zdravý, psychiatricky liečený nebol, v zahraničí sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil a aktuálne sa voči nemu iné trestné stíhanie nevedie.

Obžalovaný N. K. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby.

Spoluobžalovaný požiadal jeho i H., aby s ním šli za chlapcom, ktorému chcel predat' mobilný telefón a nakoľko toho chlapca nepoznal bál sa, aby nebol okradnutý. V. o ňom vedel, že predtým boxoval a teda, že v jeho prítomnosti sa mu nič nestane. Všetci sa stretli pri garážach, pričom V. mal v ruke igelitku a v nej krabicu s iPhoneom. V. sa s poškodeným začal hádať na cene, keďže poškodený s navrhnutou nesúhlasil, začali do seba strkať, načo on strčil do poškodeného tak, že skončil na zemi. Poškodený sa mu zdal celý čas nervózný. Videl ho prvýkrát a podľa výšky, keďže bol vysoký skoro ako on, hrubšieho hlasu a aj podľa tváre odhadol jeho vek na 18 až 20 rokov. Poškodený sa zo zeme postavil a začal kričať „polícia“. Mrzí ho, že poškodeného fyzicky napadol, ale nemá to nič spoločné s lúpežou.

Kvôli rozporom vo výpovediach bola prečítaná časť zápisnice obžalovaného z prípravného konania, do ktorej uviedol, že V. sa ho opýtal, či si chce zarobiť 30,00 €, že má dohodnuté stretnutie s nejakým chlapcom kvôli predaju mobilného telefónu iPhone a že by mohli tohto chlapca okradnúť, presviedčal aj T. H., aby chlapca okradli, že sa s ním stretne na ulici L. pred jeho domom, pôjdu cez park a vtedy spoza stromov H. a on vybehnú s kuklami na hlavách, pričom on mal kuklu od kamaráta, a prepadnú ich a že poškodenému keď ho prepadli dal dvakrát facku a pýtal od neho peniaze, H. ho kopal do oblasti nôh a tiež od neho pýtal peniaze a ošacoval mu vrecko, kým V. na neho neútočil a že V., keď ich na prepadnutie navádzal povedal, že poškodený by mal mať pri sebe 100,00 € a že poškodeného chce oklamať, lebo žiaden telefón na predaj nemal. Na hlavnom pojednávaní k rozporu uviedol, že pred vyšetrovateľom tak vypovedal len preto, lebo to takto chceli policajti, k takejto výpovedi ho prinútili pod následkom že ho zoberú do CPZ a pôjde do väzby, čoho sa bál, lebo má prísneho otca a chcel sa čím skôr dostať domov. Podotkol, že žiadna kukla u neho nájdená nebola.

Na hlavnom pojednávaní (dňa 18.11.2016) k svojej osobe uviedol, že je slobodný, bezdetný a s priateľkou, svojou matkou a bratom býva v prenajatom dvojizbovom byte na W. triede XX v Košiciach. Je nezamestnaný, ale brigádnicke si privyrába na diskotékach ako vyhadzovač, za jednu noc si zarobí 50,00 € až 60,00 €, mesačne to činí 500,00 € až 600,00 €. Na úrade práce evidovaný nie je a od štátu nepoberá žiadne dávky. V čase kedy sa skutok mal stať býval s rodičmi, ktorí ho vyživovali nakoľko ešte študoval na SOŠ Kukučínova 23, Košice. Bol trikrát súdne trestaný a na Okresnom súde Košice I sa vedie voči nemu ešte jedno trestné konanie. Je zdravý, psychiatricky liečený nebol.

Svedok - poškodený E. H. si na hlavnom pojednávaní na detaily udalostí zo dňa 13.03.2011 pre odstup času nepamätal. Uviedol len toľko, že inzeroval kúpu mobilného telefónu a v tejto súvislosti sa pred blokom stretol s U. V.. Videla ich jeho matka, ktorá sa práve vracala domov. V. nepoznal, videl ho prvýkrát. Pravdepodobne boli dohodnutí na cene za telefón, ktorý ale V. pri sebe nemal. Povedal mu, že prišiel autom, že mu došiel benzín a preto je auto na parkovisku neďaleko za parkom. Keď spolu prechádzali cez park V. zapískal, nato vybehli nejakí chlapci, on začal utekať, ale dobehli ho, sotili ho na zem, spadol tvárou k zemi a volal o pomoc. Útočníkov popísať nevedel, nepamätá čo mali na sebe, do tváre videl len V.. Po útoku zavolať na políciu. Keď pred vyšetrovateľom vypovedal, že v čase stretnutia s V. mal pri sebe 100,00 €, ale neukázal ich V., že jeden z útočníkov mal červeno-čiernu bundu a obidvaja mali na hlavách kukly, že všetci traja, teda aj V. ho naháňali asi 50 metrov, keď presne popísal spôsob akým na neho zaútočili po tom, ako od neho V. niekoľkokrát pýtal peniaze, vypovedal pravdivo, pretože si na všetko ešte pamätal. Nevie, či v tom čase mal V. vedomosť o tom, koľko má rokov.

Svedok T. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že za skutok v bode 1/ bol aj on trestne stíhaný ako mladistvý, že s prokurátorom uzavrel dohodu o vine a treste, ktorá bola súdom schválená a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody. S odstupom času si pamätá len na to, že napadnúť poškodeného bola V. myšlienka. Nevie, či zámenkou bol mobilný telefón, ale keď V. šiel s E. H. cez park, zapískal, on a K. vybehli a začali poškodeného, ktorý pred nimi utekal, naháňať. Poškodeného potkol, tento spadol na zem, ale nevie kto ho následne udieral. On ani K. poškodeného nepoznali a nevie, či ho poznal V., ktorý vlastne poškodeného vylákal von. Keď bol poškodený na zemi kričal, snažili sa ho držať, ale on sa veľmi metal, až nakoniec ušiel. Nepamätá si na to, či poškodeného on alebo K. prehľadávali, ani či od poškodeného pýtal V. peniaze. Pokiaľ si dobre pamätá, v tom čase nebol pod vplyvom návykovej látky a nemyslí si, že by mali s K. na hlavách kukly. S K. a V. bol v kamarátskom vzťahu, poznali sa asi od 12 rokov. K tomu, či si jeden alebo druhý mohli privyrábať nákupom a predajom, resp. sprostredkovaním predaja nejakých vecí, sa vyjadriť nevie.

Svedok M. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným U. V. sa pozná od malička, študovali na tej istej strednej škole a stretávali sa až kým V. zo školy neodišiel. Takisto od detstva pozná obžalovaného N. K., stretávali sa vonku. V roku 2011 boli teda kamarátmi, mali dobrý vzťah a boli v bežnom kontakte. Poškodeného E. H. poznal len z videnia, možno z internetu alebo z mesta, nikdy spolu nekomunikovali a pri stretnutiach si nezdravili. V čase kedy mal byť skutok (v bode 1/) spáchaný ale nevedel, že osoba E. H. vôbec existuje. Nevie o tom, že by v tom čase mali obžalovaní záujem niečo nakúpiť alebo predať a už vôbec nie cez internet, lebo v tej dobe sa predávalo zväčša z ruky do ruky. Nevie, či sa obžalovaní s poškodeným v tom čase poznali, jeho meno nikdy nespomenuli. V partii s nimi bol aj T. H., ktorý teraz žije v Holandsku. Nepamätá si, či v období marec 2011 komunikoval s obžalovaným V. o jeho známostiach s dievčatami, má pocit, že obžalovaný nemal žiadnu známosť a nevie o tom, či vôbec mal záujem o známosť s konkrétnym dievčaťom. K tomu, či V. prechovával nejaké návykové látky sa vyjadriť nevedel.

Svedok M. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného U. V. pozná zo športového gymnázia, už v marci 2011 boli v kamarátskom vzťahu, ale stretávali sa len sporadicky na spoločenskej báze. Obžalovaného K. pozná zbežne, videli sa párkrát na diskotéke. Nepamätá si na to, či s V. rozprávali o kúpe alebo predaji nejakých vecí, nevie, či obžalovaní nakupovali aj inak okrem bežných obchodov, nevie či poznal poškodeného, ale skôr nie. Nevie o vzájomných stretnutiach spoluobžalovaných. Poškodeného E. H. poznal len zbežne, stretávali sa náhodne, nikdy sa nerozprávali o súkromných záležitostiach. Nevie, či poškodený mal mobilný telefón, avšak mal na neho telefónne číslo, ktoré poskytol V., resp. to mohlo byť tak, že poškodenému dal V. telefónne číslo. Nepamätá sa na to, či sa V. a H. chceli stretnúť. Pravdou ale je, že deň po tom ako sa mala stať predmetná lúpež mu V. pri stretnutí povedal, že je to celé nafúknuté, že poškodenému nič nespravili, že ho chceli len vystrašiť a že mu nič nezobrali. Nevedel popísať výzor poškodeného, pamätal si ho len ako blondáka. Je možné, že s T. H. sa stretával aj v prítomnosti obžalovaného V.. O drogovej trestnej činnosti U. V. nevie nič. K osobe V. uviedol, že zo strednej školy ho vyhodili kvôli plynovej pištoľi. Na tej istej škole začal E. H. študovať až potom, v škole sa teda obžalovaný a poškodený nestretli.

Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2012/1872 vypracoval dňa 11.07.2012 Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru v odbore Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie po tom, ako preskúmal predmety zaistené u obžalovaného U. V.: 1 ks igelitové vrečko s obsahom zelenej sušenej látky a 1 ks digitálnu váhu striebornej farby. Ústav uzavrel, že plastové vrečko obsahovalo vysušené vrcholky rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 3,40 g (3400 mg). Rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok. Účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle označeného zákona do I. skupiny psychotropných látok. Uvedené množstvo konope s priemernou koncentráciou 16,4% hmotnostných THC, zodpovedá od 19 do 34 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Konope má mierne účinky sedatívne, analgetické a halucinogénne, pričom hlavným nositeľom tohto účinku je látka tetrahydrokanabinol. Účinok je relatívny, založený na individuálnych fyzických a psychických dispozíciách konzumenta, prípadne na predchádzajúcej skúsenosti s drogou a podobne. Tieto skutočnosti sa premietajú do rôznej podoby účinku konope - raz neovládateľná veselosť, inokedy skôr pocit blaha, inokedy zasa polospanok s takmer halucinogénnymi snami. Najbežnejším spôsobom užívania konope je fajčenie a to buď za použitia fajky, ručne pripravených cigariet (tzv. joint), prípadne

plastových fliaš (tzv. bongo). Na fajčenie sa spravidla používa sušený rastlinný materiál z vrcholcových častí samičej rastliny konope. Oplyvnenie psychického prežívania jedinca, či už v zmysle útlmu alebo excitácie, narastá s množstvom vyfajčeného materiálu a je tým výraznejšie, čím je vyšší obsah THC v materiáli. Pri súčasnom požití alkoholu alebo niektorých psychoaktívnych látok v liekovej forme dochádza k vzájomnej potenciácii účinku. Bezprostredné nebezpečenstvo poškodenia zdravia alebo priame ohrozenie života (z hľadiska toxikologického) ako následok fajčenia konope prakticky nehrozí, pri dlhodobjšom fajčení sa vyvíja psychická závislosť organizmu, fyziologické funkcie organizmu nie sú spravidla zmenené.

Vykonaným skúmaním v organickom extrakte z predloženej digitálnej váhy bola zistená prítomnosť stopového množstva THC - účinnej látky rastliny konope (Cannabis).

Správy o povesti obžalovaných vypracované Miestnym úradom Mestskej časti Košice - A. majú evidenčný charakter, nakoľko o charakterových vlastnostiach, majetkových pomeroch a spôsobe života obžalovaných nie je spracovateľovi nič známe.

Aj rozkazom o uložení sankcie za priestupok sp. č.: A/2010/06028 zo dňa 24.05.2010 uznal Obvodný úrad Košice obžalovaného U. V. vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil pokutu vo výške 30,00 €.

Rozkazom o uložení sankcie za priestupok sp. č.: A/2010/06038 zo dňa 25.05.2010 uznal Obvodný úrad Košice obžalovaného U. V. vinným taktiež zo spáchania priestupku proti majetku, za čo mu uložil sankciu - pokutu vo výške 125,00 €.

Obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 4Pv 690/14/8802 zo dňa 27.10.2015 bola podkladom pre trestné konanie vedené Okresným súdom Košice I proti obžalovanému N. K. a spol. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a prečin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 268 písm. a/ Trestného zákona.

O citovanej obžalobe rozhodol Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 10Tk/1/2015 dňa 16.11.2016, ktorý však bol uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/36/2017 zo dňa 22.11.2017 zrušený v celom rozsahu a vec bola Okresnému súdu vrátená na znovuprejednanie a rozhodnutie.

Rozsudkom sp. zn. 10Tk/1/2015 zo dňa 12.04.2019, ktorý vo vzťahu k obžalovanému N. K. nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2019, Okresný súd Košice I uznal obžalovaného N. K. (a spol.) vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a z prečinu machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 268 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov a zároveň zrušil podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 95/2015 zo dňa 09.12.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Košice zo dňa 04.05.2016, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na výrok o treste nadväzujúce.

O uvedenom odsúdení obžalovaného N. K. svedčí aj spis Okresného súdu Košice I 10Tk/1/2015, obsahom ktorého sú okrem iného aj ostatne spomenuté rozhodnutia.

Pripojené spisy Okresného súdu Košice II 5T 139/2012 a 8T 74/2013 svedčia o tom, že obžalobu sp. zn. 1Pv 237/11/8803, na podklade ktorej sa vedie toto trestné konanie, podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II na tunajšom súde prvýkrát 24.10.2012 a druhýkrát dňa 18.06.2013, kde obidvaja obžalovaní opakovane prejavili záujem konať s prokurátorom o dohode o vine a treste, na základe čoho bola vec dvakrát vrátená prokurátorovi na postup podľa § 232, § 233 Trestného poriadku, avšak ani v jednom prípade nedošlo k uzavretiu dohody a nakoniec sa trestná vec obžalovaných prejednála na hlavnom pojednávaní v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 5T 52/2014.

Odpisy registra trestov GP SR preukazujú, že obžalovaný U. V. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pre prečin podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona mu Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 8T 54/2011 zo dňa 05.05.2014 uložil peňažný trest vo výmere 300,00 €, ktorý trest vykonal dňa 21.11.2014, čím sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný N. K. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, prvýkrát v roku 2011 Okresným súdom Košice II za prečiny podľa § 157 ods. 1 a § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v tejto veci sp. zn. 4T 114/2011 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, druhýkrát Okresný súd Košice - okolie trestným rozkazom sp. zn. 2T 183/2012 zo dňa 19.03.2013 uznal obžalovaného vinným z prečinu podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona a vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie upustil od uloženia súhrnného trestu, tretíkrát Okresný súd Košice II vo veci sp. zn. 5T 95/2015 uložil obžalovanému za prečin podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona rozsudkom zo dňa 09.12.2015 trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého odložil na skúšobnú dobu v trvaní 28 mesiacov, pričom tento rozsudok bol vo výroku o treste, ako to vyplynulo aj z iných listinných dôkazov, zrušený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 10Tk/1/2015 zo dňa 12.04.2019, ktorým bol obžalovanému uložený za zločin podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a iné trestné činy súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov (do 18.03.2020).

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Uplatňujúc zásadu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku s rovnakou starostlivosťou pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovaným, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v ich prospech. Z úradnej povinnosti obstaral súd sám len niektoré listinné dôkazy a procesným stranám neodmietol vykonať tie, ktoré navrhli. Všetky vykonané dôkazy súd následne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) starostlivo a nestranne zhodnotil, každý dôkaz samostatne i v ich vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že skutky ktoré prejednal sa stali, popísané v bode 2/ právne vyhodnotil v súlade s obžalobou a obžalovaného U. V. uznal za vinného z tohto skutku a skutok v bode 1/ na rozdiel od obžaloby právne vyhodnotil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, z ktorého uznal obžalovaných U. V. a N. K. za vinných, teda na rozdiel od obžaloby, ktorá konanie obžalovaných právne hodnotila aj podľa ods. 2 písm. d/ § 188 Trestného zákona. Okrem náležitého zistenia trestných činov je základnou požiadavkou zákona aj spravodlivé potrestanie páchatel'ov, preto sa súd po ustálení viny zaoberal aj touto ďalšou základnou otázkou trestného konania a vysporiadal sa s ňou tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú nevinní zo spáchania skutku v bode 1/ obžaloby. Na svoju obranu zvolili argumenty a tvrdenia, ktoré súd popísal vyššie v odôvodnení tohto rozsudku s tým, že ich cieľom nebolo poškodeného E. H. olúpiť, len ho vystrašiť, V. tvrdil, že to bolo asi kvôli dievčaťu, o ktoré mal záujem. Z ich výpovedí jednoznačne vyplynulo, že dňa 13.03.2011 boli vo večernom čase na ulici L. v Košiciach tak, ako sa na tom dohodli aj s už odsúdeným T. H.. Avšak, vo vzťahu k poškodenému konali ustáleným spôsobom, ktorý v podstate v prípravnom konaní obžalovaný K. dosť podrobne popísal, aj keď na hlavnom pojednávaní v rámci obrany tvrdil, že vypovedal len tak, ako to od neho žiadali policajti a s cieľom, aby sa vyhol väzobnému stíhaniu a dostal sa čím skôr domov, lebo mal prísneho otca. Aj obžalovaný V. popísal v prípravnom konaní priebeh skutku, pričom i jeho obranu z hlavného pojednávania hodnotí súd ako nevierohodnú.

I. obžalovaných totižto zo spáchania skutku usvedčil poškodený E. H., ktorý si už síce na hlavnom pojednávaní na detaily pre odstup času nepamätal, ale uviedol, že pred vyšetrovateľom vypovedal vzápätí po skutku, nič nezamlčal a vypovedal pravdivo. Obžalovaní sú usvedčovaní aj výpoveďou T. H., ktorý bol za ten istý skutok právoplatne odsúdený a aj keď si pre časový odstup na hlavnom pojednávaní, kde vypovedal ako svedok už na udalosti zo dňa 13.03.2011 veľmi nepamätal, dokázal zodpovedať len na niektoré otázky, avšak uviedol, že ako obvinený vypovedal pravdivo k okolnostiam skutku aj ku skutku samotnému, keď usvedčil obidvoch spoluobvinených K. a V. i sám si svoju vinu priznal.

Obidvaja obžalovaní zhodne tvrdili, že poškodeného nepoznali a prvýkrát ho videli 13.03.2011. O poškodenom nevedeli nič bližšie, nevedeli koľko mal rokov, K. mu odhadol 18 až 20 rokov, Kasala si myslel, že sú vekovo seberovní, pričom on mal na 19-ty rok. Z výpovedí poškodeného ani ďalších svedkov a ani zo žiadneho iného dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplývalo, že by boli obžalovaní vedeli, že E. H. bol nedospelou, a teda Trestným zákonom osobitne chránenou osobou ku dňu 13.03.2011. Proti poškodenému síce použili spoločným konaním násilie s cieľom zmocniť sa 100,00 €, ktoré, ako V. K. povedal, mal mať poškodený pri sebe na vyplatenie ceny mobilného telefónu, avšak nakoľko nebolo preukázané, že obžalovaní vedeli, že konali voči osobe mladšej ako 18 rokov, ktorá je podľa § 139 ods. 1 písm. a/ chránenou osobou, súd ich konanie po právnej stránke posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžaloba viní v bode 2/ len obžalovaného U. V. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2/ nevypovedal, vyjadril len ľútosť nad svojim konaním, preto bola prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, do ktorej podrobne popísal ako si pre vlastnú potrebu zakúpil a prechovával marihuanu, ktorú v igelitovom sáčku spolu s digitálnou váhou vydal dobrovoľne príslušníkom Policajného zboru. Obsah igelitového vrecúška aj digitálna váha boli podrobené znaleckému skúmaniu v odbore Prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, v rámci ktorého bolo Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru zistené a v znaleckom posudku zo dňa 11.07.2012 uzavreté, že v igelitovom vrecúšku sa nachádzali vysušené vrcholky rastliny konope (Cannabis) o hmotnosti 3,40 g s priemernou koncentráciou 16,4% hmotnostných THC, čo zodpovedá od 19 do 34 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Účinná látka THC, teda Tetrahydrokanabinol, je zaradená v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok. Na skúmanej digitálnej váhe bola zistená prítomnosť stopového množstva THC, teda účinnej látky rastliny konope (Cannabis). Obžalovaný V. tým, že neoprávnene kúpil a prechovával psychotropnú látku, k čomu sa aj priznal, naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona po stránke subjektívnej i objektívnej.

Aj pri rozhodovaní o treste sa súd riadil už spomenutými príslušnými základnými zásadami trestného konania, ale aj zásadami pre ukládanie trestov podľa § 34 ods. 1 až 4, ods. 5 písm. a/ Trestného zákona, vychádzajúc pritom z výsledkov dokazovania vykonaného k osobám obžalovaných. Ide o výpovede obžalovaných k ich osobným pomerom, správy o povesti, odpisy registra trestov GP SR, pripojené súdne spisy a ostatné listiny.

Pri rozhodovaní o treste mal súd na zreteli, aby stanovené tresty zabezpečili ochranu spoločnosti pred obžalovanými, vytvorili podmienky na ich prevýchovu k tomu, aby do budúcnosti viedli ďalší život, zároveň potenciálnych páchatelov odradili od páchania trestných činov, a v neposlednom rade boli adekvátnym vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaných spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestov a ich výmery v súlade so zákonom prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu/činov, na to, akou mierou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu zločinu lúpeže, na následok, zavinenie, pohnútku, osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy. Na strane obžalovaného K. nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mu poľahčovala, ale ani priťažujúcu okolnosť, lebo skutočnosť, že už bol v minulosti za trestné činy odsúdený nevyhodnotil podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže sa na neho buď hľadí akoby nebol odsúdený, resp. výroky o trestoch posledných dvoch odsudzujúcich rozhodnutí rušil. Obžalovanému V. poľahčuje podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa v prípravnom konaní priznal sa k spáchaniu skutku v bode 2/ a svoje konanie oľutoval, rovnako ako na hlavnom pojednávaní. Nakoľko ani u neho súd nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, pri prevažujúcej miere poľahčujúcich okolností znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z ktorej vychádzal o jednu tretinu.

Súd uznal obžalovaného U. V. vinným z dvoch úmyselných zločinov, preto mu uložil úhrnný trest, vychádzajúc zo zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V danom prípade je to zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon v platnom znení ustanovuje trest odňatia slobody od 3 do 10 rokov. Zohľadniac časový odstup od spáchania skutkov, ako aj spôsob života obžalovaného, ktorý vedie v ostatných rokoch, uložil mu súd trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 3 rokov a usúdiac, že najmä s prihliadnutím na doterajší život obžalovaného, prostredie v ktorom žije a pracuje, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, odložil ho za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, dĺžku ktorej stanovil na 4 roky. Zároveň súd uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť verejne sa poškodenému E. H. ospravedlniť.

Obžalovaný N. K. sa zločinu lúpeže dopustil pred tým, ako bol odsúdený Okresným súdom Košice I vo veci 10Tk 1/2015 a Okresným súdom Košice II vo veci 5T 95/2015. Z uvedeného dôvodu mu súd uložil podľa § 42 ods. 1 súhrnný trest a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Aplikujúc aj zásadu, že

trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, vymeral aj jemu trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre zločin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 3 rokov, výkon ktorého podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, počas ktorej bude na konanie a správanie obžalovaného dohliadať probačný a mediačný úradník. Tento okrem iného dozrie na to, či obžalovaný splní uloženú povinnosť verejne sa ospravedlniť poškodenému E. H., nakoľko nesplnenie uloženej povinnosti môže viesť k nariadeniu výkonu súhrnného trestu odňatia slobody.

S uložením súhrnného trestu súd zároveň zrušil výroky o trestoch rozsudkov Okresného súdu Košice I sp. zn. 10Tk 1/2015 zo dňa 12.04.2019 a Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 95/2015 zo dňa 09.12.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na výroky o trestoch nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.